

vis vil have, af at gaa ind i Frihavnen, vil han undlade at give Ladningsmodtageren nogen som helst Bæfæd om, at han er ankommen, og løbe lige ind i Frihavnen, og saa skal Ladningsmodtageren være stillet under det ubehagelige Alternativ enten i Huf og Hast at disponere over Ladningen eller finde et andet Oplagssted for den i København eller endelig have et Skib beredt, som han straks kan saa til at gaa til en dansk Havn. Hvis han ikke vil det, kommer han til at bære Omkostningerne ved den senere Flytning ud i Toldterritoriet. Jeg tror, at man kunde snarere blive staaende ved en Regel, hvorefter Skipperen, naar han uden Ladningsmodtagerens Tilladelse eller en Bestemmelse i Certepartiet vælger at løbe ind i Københavns Frihavn, har han ubetinget at betale den Afgift paa Varerne, som Remplaceringen volder. Det vilde være i Overensstemmelse med Udtrykkene § 135, anden Linie, at Skipperen maa kun vælge en Plads, som er sædvanlig Losseplads. Frihavnen, hvor der gælder ganske særlige Bestemmelser om Forholdet mellem Skibsafgiften og Vareafgiften, kan ikke kaldes en sædvanlig Losseplads. Naar Skipperen vælger Frihavnen for at opnaa en Fordel, maa han finde sig i, naar han ikke giver Ladningsmodtageren Bæfæd, at bære Afgiften. Da det er min Mening, at en Ændring er nødvendig, og jeg ikke har stillet et Ændringsforslag, tilfigter jeg med disse Bemærkninger at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke kunde ske en Ændring ved Lovforslagets videre Behandling i det andet Ting eller ved dets mulige Tilbagekomst her til Tinget. Jeg beklager, at Udvalget ikke har kunnet gøre Ændring med Hensyn til § 87 om Betingelserne for, at Mandstabet eller nogle af Mandstabet kunne forlange en Besigtigelse, i det Tilfælde, de mene, at Skibet er usødygtigt. Nu staar der den haarde og strenge Regel, at Mandstabet ikke kan fremkalde en saadan Besigtigelse uden at løbe den Risiko, at hvis Besigtigelsen giver til Resultat, at det ikke kan siges, at Skibet er usødygtigt, skal det betale baade for Opholdet og eventuelt ogsaa lide Straf. Jeg tror, at man derved har stillet Mandstabet noget uheldigt, idet man i mange Tilfælde vil bevirke, at det kommer til at gaa til Søs i den fulde Bevidsthed, at det løber en meget stor Risiko; det kunde være afværget, dersom man fulgte den Tanke, jeg har fremsat ved 2den Behandling, at Mandstabet havde Ret til at forelægge Konsulen eller en dansk Politimester Sagen til Afgørelse, som saa derefter traf Bestemmelse. Jeg haaber, at denne Tanke senere vil blive

tagen op, og i det Haab skal jeg ikke stemme imod Loven.

Ordføreren (Mazén): Ja, da den sidste ærede Talers Bemærkninger jo væsentlig vare rettede andetsteds hen end til Udvalget, finder jeg ikke særlig Anledning til at optage dem. Jeg vil kun fremhæve med Hensyn til Bemærkningen angaaende § 135, at det Ændringsforslag, som den ærede Taler nærmest antydede, hverken kan eller vil jeg paa nogen Maade gaa ind paa, thi det anser jeg som utilladeligt baade lige over for Frihavnen og lige over for Skipperne, for der er dog ikke nogen Grund til, at en Skipper ubetinget skulde betale Afgiften, fordi han gaar ind i Frihavnen. Hvorfor skulde han ikke have Lov til at gaa derind som i enhver anden Del af Københavns Havn, og hvorfor skulde han betale, naar saa Varerne udføres, og Ladningsejerne ikke betale? Hvis jeg har forstaaet det ret, forekommer det mig ganske unaturligt, og derfor, siger jeg, have vi fastholdt den Tanke, at han kun ikke ved at gaa ind i Frihavnen skal kunne uddrage sig en Udgift, som vilde paahvile ham i den øvrige Havn. Naar vi have sat det til 2 Døgn, maa det erindres, at han kan jo begynde at jøre bort, saa snart Losningen er begyndt, altsaa for saa vidt er det jo samtidig med, at Losningen finder Sted, at han kan bortføre Ladningen. Men dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at hvis der er Tale om saadanne Masser, at han ikke kan være tjent med det, har han jo Ret til at forlange Skibet forhalet efter § 135, jfr. § 114, og dem, vi særlig have tænkt paa ved vor Ændring, er netop de smaa Stykgodsere, som ikke have nogen Afgang til at fordrø Skibet forhalet, thi det kunne jo kun de, der have befragtet hele Skibet eller en vis Del af Skibet; de, der kun have Kollis o. s. v., have ikke en saadan Ret, de ere nødt til at tage Godset, hvor det afleveres, og saa sige vi, det er dem, vi særlig have tænkt at hjælpe paa ved Siden af de andre, som have den anden Udvej, som Loven anviser dem. Derfor have vi ikke haft nogen Betænkelighed ved at blive staaende ved, hvad der staar herom, i Betragtning af det andet Alternativ, der foreligger.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal i Tilslutning til den ærede sidste Talers Bemærkninger udtale, at jeg heller ikke tror, at det gaar an, saaledes uden videre at paalægge Skipperen at betale. Det maa jo erindres, at naar der er flere Ladningsejere, og de ikke kunne blive enige indbyrdes, skal Skipperen træffe Valget, og